

ชื่อผู้วิจัย นางสาวสัตตบงกช ยานะปลูก

ชื่อเรื่อง การใช้แก้อ้อสามเหลี่ยมในการนั่งทรงตัวของเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการพัฒนาการนั่งทรงตัวของเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ หลังการใช้แก้อ้อสามเหลี่ยมและเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการนั่งทรงตัวของเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพก่อนและหลังการใช้แก้อ้อสามเหลี่ยม ของ น้องมล จำนวน ๑ คน เพศ หญิง อายุ ๘ ปี ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ที่รับบริการโครงการปรับบ้านเป็นห้องเรียนเปลี่ยนพ่อแม่เป็นครูอำเภोजังหวัด ลำปาง ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๐

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบบันทึกพฤติกรรมการนั่งทรงตัวก่อน-หลังการใช้แก้อ้อสามเหลี่ยม แบบบันทึกพฤติกรรมหลังการสอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยนำเสนอในรูปแบบของตาราง และกราฟประกอบความเรียงเชิงพรรณนาซึ่งผลการศึกษารูปได้ดังนี้

ระยะที่ ๑ (A๑) หรือระยะก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของความถี่ที่มีพฤติกรรมการนั่งทรงตัว เท่ากับ ๔

ระยะที่ ๒ (B) หรือระยะการทดลองมีค่าเฉลี่ยของความถี่ที่มีพฤติกรรมการนั่งทรงตัว เท่ากับ ๗

ระยะที่ ๓ (A๒) หรือระยะถดถอยการทดลองมีค่าเฉลี่ยของความถี่ที่มีพฤติกรรมการนั่งทรงตัว เท่ากับ ๖

ผลการศึกษาพบว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพที่มีพฤติกรรมการนั่งทรงตัว เมื่อได้รับการปรับพฤติกรรม มีพฤติกรรมการนั่งทรงตัวในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ตามลำดับ